

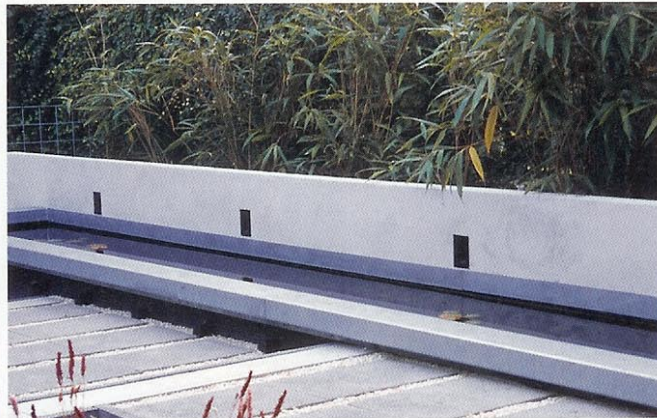

Spanningsveld

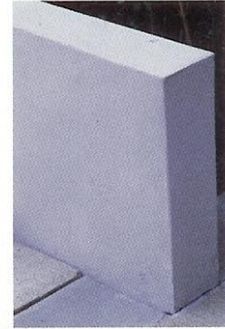
De trapterrassen sluiten aan op border-
vakken die beplant zijn met *Persicaria*
affinis, een groenblijvende vaste plant
met bloemaren die lichtroze beginnen en
verkleuren naar donkerroze.

Een typische stadstuin is dit, waarin stoel Toy van Philippe Starck voor Driade (via Espaces & Lignes) goed past. Meestal kijkt een stadstuin uit op een schuur of schutting, en de vraag is altijd weer: wat moet er mee? Een oplossing is om de schuur mooi af te werken, zoals hier, met ongeverfde houten shingles en houten rol-gordijnen, en de aandacht naar voorzijde te trekken. De tuin bestaat uit twee helften: een terras dat trapsgewijs afdaat en een grote beplante border. Het terras is gemaakt van stroken betontegels met grind ertussen, langs een smalle vijver met een gegalvaniseerde rand. De vijver wordt verlicht door vierkante spotjes, weggewerkt in een halfhoge betonnen muur. Deze schijnen naar beneden en dienen gewoonlijk om voetpaden te verlichten (Wever & Ducré via Schouten). De werkelijke tuinafscheiding wordt gevormd door manshoge bamboestruiken, *Pseudosassa japonica*, ingebed door ondergrondse plastic schotten om woekeren te voorkomen.

Tom Brekelmans, Tilburg, 013-5435175, www.tombrekelmans.nl.

Een eenvoudige manier om een vijver tot leven te brengen is door hem te beplanten met waterlelies (*Nymphaea*). De soort *Nymphaea pygmaea Alba* doet het goed in ondiepe vijvers en krijgt kleine, witte bloemen van 5 à 10 cm doorsnede.

Met textuur- en kleurverschillen kun je al afwisseling in een tuin brengen: de scheidingsmuur, van gasbetonblokken met een laag buitenstuc, is omgeven door betontegels. Om de hoogteverschillen te markeren zijn stroken betontegels gelegd langs iedere afstap. Ze lopen door tot in de border. De tuinlampen van Wever & Ducré, overdag niet meer dan een rij vierkantjes in een betonnen muur, ontpoppen zich 's avonds tot sprookjesachtige vijververlichting.